

D'r Kläpperstei

Îwwer viar Johrhundert bekànnnt
Hankt'r hìtta da àlta Gsell,
Z' Mìlhüsa àn d'r Roothüswand
Gràd vis-a-vis vum Wilhelm-Tell.

Wàs owwa àn ihm z' lasa steht,
Noch ìn acht germànischer Sprooch,
Sait jedem glich um wàs es geht,
Kummt'r vu wit oder vu nooch :

"Zum Kläpperstein bin ich genannt
Den bösen Mäulern wohl bekannt
Wer Lust zu Zank und Hader hat
Der muss mich tragen durch die Stadt"

So sèig's ìn àlta Zita g'sìi...
Doch hìtt weiss dàs fàscht niama meh.
Ich hàn's glaasa un 's isch m'r geblìwa
Drum hàn i folgenda Varsla g'schriwa.

Einer wìrd glücklig bim Liadle sìnga,
E'n ànderer brücht d'rзüe d'r Wi,
drìtter düet garn 's Tànzbei schwìnga,
Do isch àui widderscht gär nix d'rbi.

's gitt àwer d'rnoh, dia sìn nur z'freeda,
Wenn sa wiascht känna d' Lit üsmàcha,
Vu friahj bìs spoot àn eim Stick reeda
Un sich noch drìwwer luschtig màcha.

Wàs sa gaitscha isch meischtens nìt wohr,
Àwer sìe sìn schliasslig salwer froh
- Denn àui ihna kummt emol ebbs vor -
Wenn no àndra sìe ìn Rüehj dian loh.

Känntschi dü doch numma, Oh Kläpperstei,
Àui hìtta noch bi uns regiara
's war dana sìcher nìm einerlei
Wu dur d' gànz Stàdt dich miasta fiahra.

În mehr àls eim gab's gwiss z'bedanka
Un vor'm Schwatza kam's ihm no i :
Brüchschi's nìt àn d' groÙa Glocka hanka,
Ich hàlt mina Gosch... 's drahjt doch nix i !

Ja z'Mìlhüsa àm Roothüs hankt'r d'r
Kläpperstei...
I wett hitt dat's nìmma länga mìt nur eim
allei !

Lucien Bergantz,
MULHOUSE

1ère édition du Friehjohrsappell – 2010